ਦਸਵੇਂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨਾਇਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੈਗੰਬਰ ਹਨ

ਸਤਾਰਵੀਂ-ਅਠਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ 'ਜ਼ਫ਼ਰਨਾਮਾ' ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਧੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰੀ ਜ਼ਲਾਲ ਤੋਂ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫੁਰਮਾਣ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਿਲ਼ਣ ਆਣ ਸਮੇਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ 300 ਰੁਪਿਆ ਰੋਜ, ਰਾਹ- ਖ਼ਰਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਜੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਸ਼ਿਕਸ਼ਤਨਾਮਾ' ਵੀ ਲਿਖਿਆ। ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਲਈ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਗੱਦੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲਿਆ; ਇਹ ਵੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਪੈਗੰਬਰੀ ਅਮਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ 6 ਤੋਂ 8 ਸਾਲ ਦੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਬੁਤ ਪੂਜ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਰਾਨ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਖਾ ਕੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਇਆ, ਕਸਮਾਂ ਤੋੜ ਕੇ ਦਸ ਲੱਖ ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੈਗੰਬਰ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੜਦਾਦੇ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਸੂਮ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ, ਪੈਗੰਬਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਜਿਸ ਪੁੱਤਰ (ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ) ਦਾ ਹੱਕ ਬਣਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬਹਾਉਣ ਲਈ ਸੈਨਿਕ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ ਨੇ

ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਰੇ ਆਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੁਗ਼ਲੀਆ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਸ਼ਤਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸ਼ਾਹੀ ਠਾਠ-ਬਾਠ ਨਾਲ਼ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਬਰਾਬਰ ਬਿਠਾ ਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਖੰਡਾ ਭੇਟ ਕਰ ਕੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗ਼ੁਨਾਹਾਂ ਲਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੋਲੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪੈਗੰਬਰ ਤਸਲੀਮ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਖੰਡਾ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਸਾਂਭਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਹੋਲੇ ਮੁਹੱਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੀਰਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਪੈਗੰਬਰ ਮੰਨ ਕੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ਼ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਰੱਖਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਪੀਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 'ਪੀਰ ਬੁਧੂ ਸ਼ਾਹ' ਦਾ ਨਾਂ ਉਘੜਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਟਲਾ ਨਿਹੰਗ ਖਾਂ ਦਾ ਪਠਾਣ ਨਬੀ ਖ਼ਾਨ, ਗਨੀ ਖ਼ਾਨ, ਪੀਰ ਹਸਨ ਅਲੀ, ਕਾਜ਼ੀ ਪੀਰ ਮੁਹੰਮਦ, ਪੀਰ ਅਨਾਇਤ ਅਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਵਾਲ਼ਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਰਮ ਬਦਲੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਪੱਕ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੋ ਮੁਗ਼ਲ ਜਰਨੈਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਗੰਬਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਾਖਸ਼ਾਤ ਵੇਖਿਆ।

ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਸਾਕੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ 'ਤੇ ਚਮਕੌਰ ਵਿਖੇ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹਮਲੇ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਸੈਦ ਬੇਗ ਤੇ ਮੈਮੂ ਖਾਨ ਨੇ ਚੁਰਾਹੇ ਵਿੱਚ ਭੰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਚਮਕੌਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੈਂਪ 'ਤੇ ਧਾਵਾ ਬੁਲਵਾਇਆ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸੈਦ ਬੇਗ ਤੇ ਮੈਮੂ ਖਾਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ਼ ਗੰਢ ਕੇ ਰਲਵਾਂ ਹਮਲਾ ਤੁਸਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਓਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ?"

ਤਾਂ ਸੈਦ ਬੇਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਜਾਨ ਹੂਲ ਕੇ ਲੜੀ ਲੜਾਈ ਨੇ ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਲੂਣ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਕੋਲ਼ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਖੋਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਗ਼ਲ ਹਕੂਮਤ ਵਿਰੁਧ ਕੋਈ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਮਜ਼ਲੂਮਾਂ, ਅਨਾਥਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਲੜਦੇ ਹਾਂ। ਸੱਚ ਜਾਣੋ ਪੀਰ ਜੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਅੰਦਰੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਗੰਬਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਦ ਬੇਗ ਤੇ ਮੈਮੂ ਖਾਨ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਫ਼ੌਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਚਮਕੌਰੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਆ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਹੀ ਫ਼ੌਜ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਦੂਸਰਾ ਜਰਨੈਲ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਦ ਖਾਨ ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਜੰਗੀ ਸਾਜੋ ਸਮਾਨ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਤੋਪਾਂ, ਤਲਵਾਰਾਂ, ਨੇਜੇ ਤੰਬੂ, ਕਨਾਤਾਂ, ਸ਼ਮਿਆਨੇ ਗੱਡਿਆਂ 'ਤੇ ਲਦਵਾ ਕੇ ਅਨੰਦਪੁਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰਿਆ। ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਵਾਈ ਗਈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸੀ। ਅਨੰਦਪੁਰ ਨੂੰ ਵਹੀਰਾਂ ਤੁਰ ਪਈਆਂ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੋਨੀਪਤ, ਪਾਨੀਪਤ, ਕਰਨਾਲ, ਤਰਾਵੜੀ, ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਰਕਸ਼ੇਤਰ ਪੜਾਅ ਕੀਤਾ।

"ਸਭ ਪਤਸ਼ਹਿ ਸੈਨ ਕਾ, ਸੈਦ ਖਾਂ ਸਰਦਾਰ॥
ਭੇਜਿਓ ਥਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਜੋ ਕਰ ਵਡ ਮੁਖਤਾਰ॥

(ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)

ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਸੈਦ ਖਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਬਣੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਸੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਢੋਰੇ ਜਾ ਕੇ ਮਿਲ ਆਵਾਂ। ਇਸ ਦੀ ਭੈਣ ਨਸੀਰਾਂ ਪੀਰ ਬੁੱਧੂ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੈਦ ਖਾਂ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਸੀਰਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਨਸੀਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਸੈਦ ਖਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ "ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦਰਬਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ (ਗੁਰੂ) ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅੱਵਲ ਤਾ ਜਿੰਦਾ ਫੜ ਕੇ ਲਿਆਓ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਓ।" ਭੈਣ ਨਸੀਰਾਂ ਨੇ ਸੈਦ ਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ "ਵੇਖੀਂ ਕਿਤੇ ਇਹ ਗੁਨਾਹ ਨਾ ਕਰੀਂ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਮਾੜਿਆਂ ਦੀ ਪਨਾਹ ਅਤੇ ਸਰਬ ਸਾਂਝੇ ਪੈਗੰਬਰ ਹਨ। ਨਸੀਰਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸੌ ਹੱਥ ਰੱਸਾ ਤੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਗੰਢ, ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਉਸ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਲਫਜ ਸੁਣ ਕੇ ਸੈਦ ਖਾਂ ਹੱਕਾ-ਬੱਕਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਸੈਦ ਖਾਂ ਦਾ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਆਹਮਣਾ-ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸੈਦ ਖਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੈਗੰਬਰੀ ਜਲਾਲ ਵੇਖ ਕੇ ਲੜਨ ਜੋਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਹਾ, ਸਗੋਂ ਹਥਿਆਰ ਭੁੰਜੇ ਰੱਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨੀਂ ਢਹਿ ਪਿਆ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸੈਦ ਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਵਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਉਤਾਂਹ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਨਾਲ ਲਾ ਲਿਆ ਤੇ ਆਖਿਆ "ਕਹੋ ਬਿਸਮਿਲਾ ਤੇ ਪੜ੍ਹ ਕਲਮਾ।"

ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਦ ਖਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਉਪਦੇਸ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਿਆ ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਅੱਲਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਦਾ ਫਕੀਰ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣਨ ਲੱਗੇ।

ਦਸਵੇਂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਵਾਲੇ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਦੇਣੇ ਪਏ ਕਿ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ

ਪੈਗੰਬਰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੈ। 8 ਜੂਨ ਦੀ 'ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ 2017 ਨੂੰ ਤਖ਼ਤ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀਆ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ 350ਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਵਸ ਮਨਾਉਣਗੇ। ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਇਸ ਤਰਕ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਇਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਣਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਾ ਜੀ ਵਰਗੇ ਹਿੰਦੂ ਨਾਇਕਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਵਾਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਤੇ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਨਾਇਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਵਾਲੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਨ ਤੇ ਉਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ।

ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ; ਉਹਨਾਂ ਸਾਜਿਸ਼ੀ ਨੀਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁਸਤਕ 'ਤੀਜੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ' ਵਿੱਚ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਨਿਝਾਵਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਲਿਖ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਕਿ, "ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਗੁਰੂ ਹਿੰਦੂ ਸਨ ਤੇ ਅਖੀਰਲਾ ਅੱਧਾ ਗੁਰੂ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਓਥੇ ਮੇਰਾ ਮੱਤ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਖੀਰਲਾ ਅੱਧਾ ਗੁਰੂ ਹੀ ਵਾਹਦ ਅਜੇਹਾ ਗੁਰੂ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਪੂਰਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿੰਦੂ ਸੀ।" ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ, ਕਥਾਵਾਚਕਾਂ, ਰਾਗੀਆਂ, ਢਾਡੀਆਂ ਅਤੇ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਜਥਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਭਗਵਾਕਰਨ, ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਤੇ ਕਰਿਡ ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਤੋੜਵਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਤਰਕ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹਨ:

"ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥"

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਜੋਤਿ ਹੀ ਦਸਾਂ ਜਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ, ਤੀਜੇ, ਚੌਥੇ, ਪੰਜਵੇ, ਤੇ ਨੌਵੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 'ਨਾਨਕ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਮਕਾਲੀ ਮੁਗ਼ਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਵਿਲੀਅਮ ਇਰਬਨ ਦੀ ਉੱਘੀ ਰਚਨਾ 'ਲੇਟਰ ਮੁਗ਼ਲਜ਼' ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੇਖਕ ਨੇ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਲਈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ-ਨਾਨਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ, ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਸਵੱਈਏ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਜੋਤਿ ਹੀ ਦਸਾਂ ਜਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦਸਵੇਂ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਜੀ ਨੇ 1708 ਈ. ਨੂੰ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ ’ਤੇ ਸੁਭਾਇਮਾਨ ਕਰ ਕੇ ਆਤਮਾ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ, ਸਰੀਰ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਵਿਦਮਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤਿ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਦਰਅਸਲ ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਵਾਲ਼ੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ‘ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ’ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅੜਿਕਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ 'ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ, ਗੁਰੂ ਪੰਥ' ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ। ਸਿੱਖ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਹਨ ਪਰ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਲਈ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਉਣ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅੱਠਾਂ ਸਦੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅੱਤ ਨਮੋਸ਼ੀ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤਕ ਧੌਣਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਮੁਗ਼ਲਾਂ ਤੇ ਦੁਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਝੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਦੇ ਦਾਗ ਧੋਣ ਲਈ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਵਾਲ਼ੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ’ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਧ ਕਰਕੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ (ਸਿੱਖ ਕੌਮ) ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ “ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖ਼ਾਲਸਾ” ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਨੇ ਸਾਜਿਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਰਾਹੀਂ, ਸਾਮ, ਦਾਮ, ਦੰਡ, ਭੇਦ ਦੀ ਚਾਣਕੀਆ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ ’ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਆਤਮਕ ਤੋਰ ਤੇ 'ਚਿੰਨ' ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ (ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤਸਵੀਰ ਜਾਂ ਮੂਰਤੀ) ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸ਼ੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਣ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ, ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬੌਧਿਕ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸਚੇਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੋਧਿਕ ਹਮਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

* * * * *

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ‘ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹੈ’ ਨਾ ਕਿ ‘ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹ ਫ਼ਕੀਰ’

‘ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹ ਫ਼ਕੀਰ’ ਦਾ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ 2015 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਇਹ ਫ਼ਿਲਮ ਸਿਨੇਮਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਫ਼ਿਲਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ‘ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹ ਫ਼ਕੀਰ’ ਫ਼ਿਲਮ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ਼ੋਂ ‘ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ’ ਸ਼ਬਦ ਕੱਟ ਕੇ ਕੇਵਲ ‘ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹ ਫ਼ਕੀਰ’ ਵਜੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਦੀ ਗਿਣੀ ਮਿੱਥੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰੀ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਚੈਲਿੰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ’ਤੇ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤਿਕ ਹਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਸੰਭਾਵੀ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਹੀ ਅੰਗ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਫ਼ਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਕੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਫ਼ਕੀਰ ਵਜੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀ ਗਿਣੀ ਮਿਥੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ 'ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ' ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਖ਼ੁਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਦਿਮਾਗੀ ਚਿੰਤਨ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਰਗਾਹ 'ਚੋਂ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਰਤੀ ’ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਕਾਲੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਅਰੰਭ ਹੀ ਓਥੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪੈਗੰਬਰੀ ਨਜ਼ਰੀਆ 'ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ' ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਕਾਇਦਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਅਜਬ ਸੋਮਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ, ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ